

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/17/2016
Identifikačné číslo spisu: 5015201056
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5015201056.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Mariána Trenčana v právnej veci navrhovateľky: W. Y.Á., nar. XX. X. XXXX, r. č.: XXXXXX/XXXX, bytom Y. K., N. XXX/X, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa-ústredie, ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o zvýšenie starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/210/2015-22 zo dňa 14.januára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 25Sd/210/2015-22 zo dňa 14.januára 2016 potvrdzuje.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 22. októbra 2015, ktorým odporkyňa podľa § 82b zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 140/2015 Z. z. rozhodla, že navrhovateľke nevznikol nárok na zvýšenie starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku k 1. júlu 2015.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka včas odvolanie, ktorým namietala, že má nárok na zvýšenie starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku, nakoľko odpracovala 30 rokov a 43 dní.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľky vyjadrila podaním zo dňa 23.2.2016, v ktorom zopakovala, že navrhovateľka k 1.júlu 2015 nezískala najmenej 30 rokov kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia a teda nespĺnila podmienky pre zvýšenie starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku podľa § 82b zákona č. 461/2003 Z. z.. Dôvody uvádzané navrhovateľkou nie sú opodstatnené a súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a preto navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozhodol jednomyseľne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. septembra 2017 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

V konaní nebol sporný zistený skutkový stav ako vyplýva z administratívneho spisu odporkyne ako aj rozhodnutia súdu, že rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 22. októbra 2015 odporkyňa podľa § 82b zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 140/2015 Z. z. rozhodla, že navrhovateľke nevznikol nárok na zvýšenie starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku k 1. júlu 2015. Predchádzajúcim rozhodnutím odporkyne zo dňa 17. januára 2012 bol navrhovateľke priznaný starobný dôchodok v sume 57,20 € mesačne; z rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľke bolo zarátaných 28,8822 rokov poistenia.

Navrhovateľka v opravnom prostriedku namietala rovnako ako v odvolaní, že odpracovala spolu 30 rokov a 43 dní pričom poukazovala na tento údaj vyplývajúci z rozhodnutia z 20.12.2010

Súd prvého stupňa správne poukázal na aplikáciu ust. § 82b ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení zákona č. 140/2015 Z.z., v zmysle ktorého nárok na zvýšenie sumy starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku vzniká, ak poberateľ tohto dôchodku

získal najmenej 30 rokov kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia,

uplatnil si nárok na pozostalostný dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, nárok na dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a nárok na pozostalostný dôchodok na základe zmluvy o poistení dôchodku zo starobného dôchodkového sporenia podľa zákona č. 43/2004 Z. z. o starobnom dôchodkovom sporení a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ak boli splnené podmienky nároku na dôchodok podľa uvedených právnych predpisov a

suma starobného dôchodku vrátane sumy pozostalostného dôchodku podľa zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, sumy dôchodku podľa zákona č. 328/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov, sumy pozostalostného dôchodku na základe zmluvy o poistení dôchodku zo starobného dôchodkového sporenia podľa zákona č. 43/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, sumy dôchodku vyplácaného z cudziny nedosahuje sumu minimálneho dôchodku zodpovedajúcu získanému počtu rokov kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia.

Súd prvého stupňa dôvodne pripomenul, že na účely výpočtu sumy minimálneho dôchodku sa neprihliada na obdobie dôchodkového poistenia uvedené v rozhodnutí o priznaní starobného dôchodku, ale je potrebné vypočítať tzv. kvalifikované obdobie dôchodkového poistenia, pričom kvalifikovaným obdobím dôchodkového poistenia sú dni dôchodkového poistenia získané v kalendárnom roku, za ktorý sa osobný mzdový bod určil najmenej v hodnote 0,241 (§ 82b ods. 4 písm. a) zákona č. 140/2015 Z. z.).

Kvalifikovaným obdobím dôchodkového poistenia, a to bez ohľadu na hodnotu osobného mzdového bodu, sú podľa § 82b ods. 4 zákona č. 140/2015 Z. z. aj dni dôchodkového poistenia získané pred 1. januárom 1993, v cudzine alebo

v kalendárnom roku, v ktorom boli splnené podmienky nároku na starobný dôchodok, invalidný dôchodok alebo predčasný starobný dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, a to vrátane starobného dôchodku priznaného podľa zákona č. 461/2003 Z. z. v znení

neskorších predpisov, ktorého suma bola určená podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 alebo v kalendárnom roku, do ktorého patrí deň, od ktorého bol priznaný starobný dôchodok alebo invalidný dôchodok podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004

Z osobného listu dôchodkového poistenia na určenie minimálneho dôchodku tvoriaceho prílohu k napadnutému rozhodnutiu vyplýva, že navrhovateľka k 1. júlu 2015 získala 10 433 dní kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia, čo navrhovateľka nespochybnila. Odporkyňa v prípise navrhovateľke z 10.2.2016 dôvodne pripomenula, že nie každé obdobie dôchodkového poistenia je zároveň aj kvalifikovaným obdobím dôchodkového poistenia a teda počet dní obdobia dôchodkového poistenia zhodnotený pri priznaní dôchodku nemusí byť totožný s počtom dní zhodnoteným na účely minimálneho dôchodku.

Vychádzajúc z ust. § 60 ods. 9 zákona č. 461/2003 Z. z. , podľa ktorého rok dôchodkového poistenia je 365 dní dôchodkového poistenia, je zrejmé, že navrhovateľka získala 28 rokov a 213 dní kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia (čo vyplýva aj z rozhodnutia odporkyne zo dňa 17. januára 2012, ktorým priznala navrhovateľke starobný dôchodok v sume 57,20 € mesačne), čo je menej ako 30 rokov kvalifikovaného obdobia dôchodkového poistenia, preto odporkyňa nepochybila v závere, že nárok na zvýšenie starobného dôchodku na sumu minimálneho dôchodku k 1. júlu 2015 navrhovateľke nevznikol.

Navrhovateľka ani v opravnom prostriedku proti predmetnému rozhodnutiu odporkyne ani v podanom odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa nekonkretizovala zákonné ustanovenie, ktoré mala odporkyňa resp. súd, ktorý sa s jej záverom stotožnil, porušiť, preto jej námietku vytykajúcu nesprávne posúdenie veci odvolací súd nepovažoval za dôvodnú.

Treba zdôrazniť, že pod pojmom nesprávne posúdenie možno rozumieť predovšetkým nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, resp. nesprávny výber ustanovenia alebo nesprávny výber právneho predpisu.

Navrhovateľkou abstraktne formulovaná a neurčitá výhrada k posúdeniu veci súdom prvého stupňa domáhajúca sa vlastného výpočtu požadovanej dávky avšak bez uvedenia zákonných ustanovení poskytujúcich oporu vlastnej metodike výpočtu neposkytujú dostatok dôvodov pre konštatovanie záveru o nesprávnom právnom posúdení veci, preto na ňu nebolo možné prihliadnuť.

Podľa § 219 ods. 1 a ods. 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že prvostupňový súd dôvodne považoval napadnuté rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom a pretože ani námietky navrhovateľky neboli spôsobilé spochybníť jeho závery, na ktoré odvolací súd odkazuje a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. i v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

